

AFGØRELSE FRA ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO

Journalnummer:	2019-0233
Klageren:	XX 2730 Herlev
Indklagede: CVR-nummer:	Movia 29896569
Klagen vedrører:	5 kontrolafgifter på hver 750 kr. grundet manglende billet samt rykkergebyrer
Parternes krav:	Klageren ønsker, at ankenævnet annullerer kontrolafgifterne og gør gældende, at han ikke kørte med bussen, og at hans blå sundhedskort har været mistet, hvorfor han har været udsat for identitetstyveri Indklagede fastholder kontrolafgifterne og rykkergebyrerne
Ankenævnets sammensætning:	Nævnensformand, landsdommer Tine Vuust Rasmus Markussen Torben Steenberg Asra Stinus Helle Berg Johansen

Ankenævnet for Bus, Tog og Metro har på sit møde den 19. februar 2020 truffet følgende

AFGØRELSE:

Movia er berettiget til at opretholde kravet om betaling af de 5 kontrolafgifter på hver 750 kr. samt pålagte rykkergebyrer vedrørende disse kontrolafgifter.

Beløbene skal betales til Movia, der sender betalingsoplysningerne til klageren.

Da klageren ikke har fået medhold i klagen, tilbagebetales klagegebyret ikke, jf. ankenævnets vedtægter § 24, stk. 2, modsætningsvist.

-oOo-

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg fx på www.domstol.dk, www.advokatnoeglen.dk og /eller eget forsikringssselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

-oOo-

SAGENS OMSTÆNDIGHEDER:

Der er på følgende datoer udstedt en kontrolafgift på 750 kr. til klagerens navn:

- 1) 28/9-2016 Bus 300S for køb af børnebillet selv om han er over 16 år
- 2) 3/10-2016 Bus 350S for køb af børnebillet
- 3) 27/1-2017 Bus 300S for manglende billet
- 4) 23/2-2017 Bus 350S samme
- 5) 30/3-2017 Bus 350S samme
- 6) 31/5-2017 Bus 5C samme
- 7) 10/9-2017 Bus 5C samme
- 8) 10/1-2018 Bus 350S samme
- 9) 24/1-2018 Bus 40E samme
- 10) 14/2-2018 Bus 40E samme
- 11) 25/5-2018 Bus 119 samme

Klageren gjorde indsigelse til Movia vedrørende kontrolafgift nr. 1, 2 og 11, og betalte nr. 11 efter Movias fastholdelse og forklaring om, at der i kontrolsituationen var blevet stillet kontrolspørgsmål til at sikre passagerens identitet. Han betalte ikke nr. 1 og 2.

Efter at kontrolafgifterne med rykkergebyrer overgik til inddrivelse i Gældsstyrelsen, indbragte klageren sagerne for ankenævnet.

Under ankenævns sagen har klageren accepteret, at han kørte med bussen i nr. 1-3 og nr. 11, og Movia har pr. kulance frafaldet nr. 9 og 10.

Herefter resterer kontrolafgifterne nr. 4-8 (gul overstregning), som klageren har gjort gældende ikke er udstedt til ham, da han har været udsat for identitetstyveri.

Tidslinjen i sagen ser herefter således ud (de gule sager):

Den 23/2 2017 udstedes der en kontrolafgift i buslinje 350S. Kontrolspørgsmål stilles til identifikation af passageren. (Movia sender rykker til klagerens eboks den 13/3 og 3/4 2017).

Den 30/3 2017 kontrolafgift i bus 350S. Kontrolspørgsmål stilles til identifikation af passageren. (Movia sender rykker den 24/4 og 15/5 2017).

Den 31/5 2017 kontrolafgift i bus 5C. Kontrolspørgsmål stilles til identifikation af passageren. (Movia sender rykker den 19/6 og 7/7 2017).

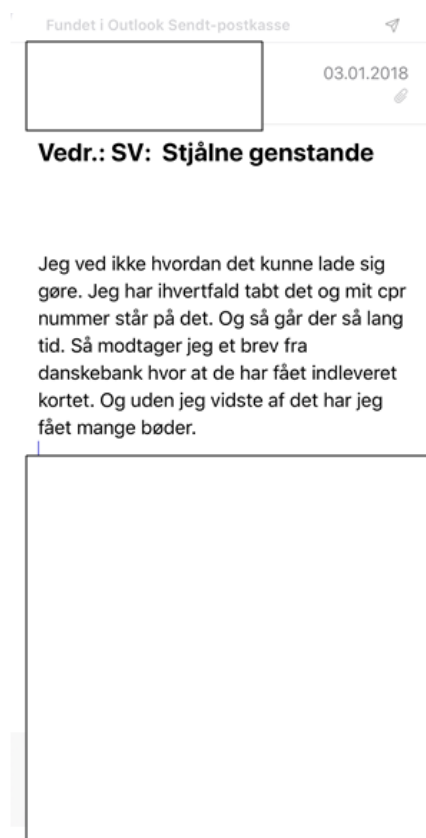
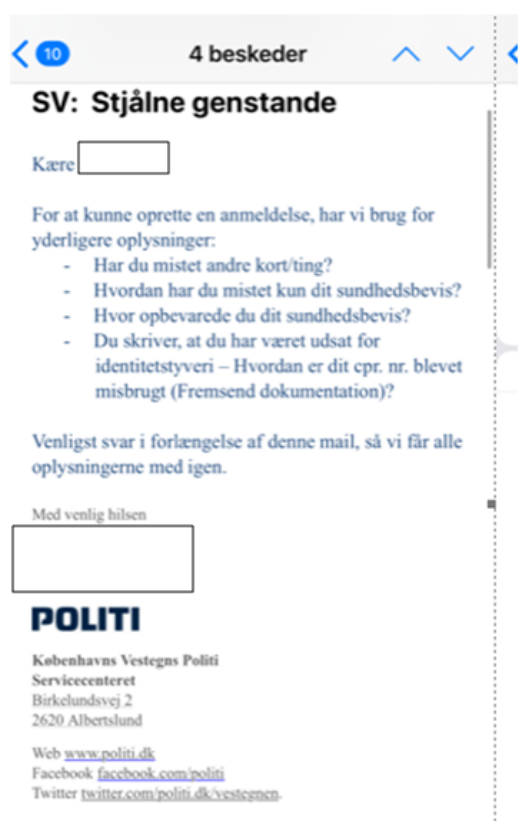
Den 5/8 2017 mister klageren sit blå EU-sundhedskort.

Den 10/9 2017 kontrolafgift i bus 5C. Passageren foreviser bankkort til identifikation (Movia sender rykker den 9/10 og 27/10 2017).

Den 28/9 2017 modtager klagerens sit blå sygesikringskort fra sin bank, som de har fået indleveret.

Den 3/1 2018 politianmelder klageren, at sygesikringskortet har været forsvundet, da også DSB har udstedt kontrolafgifter til klagerens navn.

Den 3/1 2018 skriver politiet til klageren, der svarer samme dag:

Klageren har oplyst, at han lidt efter blev ringet op af politiet fra et hemmeligt nummer, som spurgte om detaljer, og efter at han havde talt med dem, sagde de, og at de var i gang med at oprette sagen. Klageren har endvidere oplyst, at han ikke efterfølgende modtog noget journalnummer.

Den 10/1 2018 udstedes kontrolafgift i bus 350S. Kontrolspørgsmål stilles til identifikation af passageren. (Movia sender rykker den 1/2 og 22/2 2018).

Den 9/7 2018 gør klageren indsigelse over for Movia mod, hvad klageren tror, er en kontrolafgift fra den 4/7 2018.

Den 12/7 2018 præciserer Movia, at der ikke er tale om en kontrolafgift, men rykkerskrivelser vedrørende to tidligere kontrolafgifter.

Den 12/7 2018 gør klageren indsigelse mod disse kontrolafgifter.

Den 13/7 2018 beder Movia klageren om at politianmelde, hvis klageren har været udsat for identitetstyveri og sende dem en kopi.

Den 18/7 2018 forklarer klageren Movia, at han allerede tidligere i forbindelse med kontrolafgifter i DSB har politianmeldt identitetstyveriet og vedlægger kopi af bankens fremsendelse af hans blå sygesikringskort.

Den 19/7 2018 beder Movia om at få oplyst journalnummeret på politianmeldelsen.

Den 19/7 2018 oplyser klageren til Movia, at politiet ikke kan finde journalnummeret.

Den 20/7 2018 indgiver klageren en ny politianmeldelse, modtager en kvittering, hvori der står, at der kan gå op til 8-10 dage, før han får tildelt et journalnummer via sin E-boks, hvilket han meddeler videre til Movia.

Den 4/8 2018 rykker klageren politiet for et journalnummer.

Den 26/6 2019 gør klageren indsigelse til Gældsstyrelsen efter at have fået meddelelse om kravet fra Movia, som udgør mere end 10.000 kr.

Den 4/10 2019 frafalder Movia to kontrolafgifter (nr. 9 og 10), men fastholder de resterende 8 kontrolafgifter.

Den 4/10 2019 oplyser klageren til Movia, at han ikke har fået noget journalnummer hos politiet.

Den 25/10 2019 modtager ankenævnet klagen og opretter klagesagen.

I forbindelse med sagens forberedelse har sekretariatet spurgt klageren om følgende:

”

- 1) Hvis det kan lægges til grund, at du mistede dit blå kort den 5/8-2017, hvorledes forklarer du herefter, de kontrolafgifter, som er udstedt FØR du mistede kortet?

Der er tale om 4 kontrolafgifter fra 2017:

27/1

23/2

30/3 og

31/5

- 2) Vi skal derudover anmode om dine kommentarer til, at du ikke har reageret på de rykkere, som har været sendt til dig i samtlige sager med oplysning om, at kontrolafgifterne og rykkerne ville gå videre til inddrivelse?
- 3) Videre skal vi anmode om din kommentar til, at du efter af have købt barnebillet på mobilen den 28/9 2016 blev pålagt en kontrolafgift, på ny købte en barnebillet på mobilen den 3/10 2016?

- 4) Endelig skal vi anmode dig om at kommentere på kontrolafgiften, som blev udstedt den 10/9 2017, hvor passageren foreviste et bankkort med dit navn til at identificere sig selv. Var dette heller ikke dig, som rejste?

Hertil har klageren svaret:

"Jeg har da tabt det siden jeg har fået yderligere bøder som ikke er mig. Og det er korrekt at i selfølgelig tvivler. Men jeg havde et par bøder før alt det her skete og den ene betalte jeg fordi det rent faktisk var mig. Men da jeg fik den her kæmpe regning kunne jeg ikke finde rundt i hvilke af de bøder der faktisk var mig. Og jeg ville ikke betalte en tilfældig bøde medmindre at det var mig så jeg tænkte på først og fremmest at hele den her sag ville blive gennemgået så jeg kan betalte de bøder jeg rent faktisk har fået. Min kommentar på at jeg ikke har reageret ved jeg ikke lige om det passer. Der er over 20 mails frem og tilbage så jeg ved ikke lige helt hvordan jeg ikke har reageret. Jeg var under udannelse og skulle knokle mig til en god karakter samt havde jeg et fritidsjob så jeg var ret beskæftiget og jeg regner selvfølgelig ikke med at modtage yderligere bøder som ikke er mig. Sådan som jeg ser det har jeg fået 4 bøder som er mig, jeg tror det er 3 hvilket godt kan passe men ikke de andre."

Sekretariatet anmodede derpå klageren om at angive specifikt, hvilke kontrolafgifter, han anerkendte.

Hertil oplyste klageren, at det drejede sig om de 3 første.

ANKENÆVNETS BEGRUNDELSE:

Indledningsvist bemærker ankenævnet, at det kun er kontrolafgifterne benævnt nr. 4) - 8) i oversigten, som er til pådømmelse i nærværende sag, idet klageren har oplyst, at den kontrolafgift, som han betalte (nr. 11) var ham, og at han anerkender kontrolafgifterne nr. 1-3.

Kontrolløren har i forbindelse med kontrollen af passageren i sagerne vedrørende kontrolafgift nr. 4), 5), 6) og 8) anført, at der blev stillet kontrolspørgsmål til passagerens identitet. Ankenævnet gengiver af forretningsmæssige årsager ikke, hvilke kontrolspørgsmål, der kan være tale om. Kontrolløren har videre noteret, at passageren ikke foreviste ID.

For så vidt angår kontrolafgift nr. 7) har kontrolløren noteret, at passagerens bankkort blev forevist.

Ankenævnet lægger til grund, at klagerens blå sygesikringskort har været bortkommet i perioden 5/8 – 28/9 2017.

Imidlertid blev kontrolafgift nr. 4), 5) og 6) udstedt på et tidspunkt, der ligger, *før* sygesikringskortet bortkom. På den baggrund er det ankenævnets opfattelse, at klageren ikke har godtgjort, at en anden passager har rejst på disse ture og har givet sig ud for at være ham.

Vedrørende kontrolafgift nr. 7) lægger ankenævnet til grund, at det var klageren, som rejste, og til identifikation foreviste sit bankkort, idet klageren ikke har gjort gældende, at også dette kort har været bortkommet.

For så vidt angår kontrolafgift nr. 8), der blev udstedt, efter at klageren igen var kommet i besiddelse af sit blå sygesikringskort, tillægger ankenævnet det afgørende betydning, at der blev stillet kontrolspørgsmål til passagerens identitet.

Efter en samlet bedømmelse af sagens omstændigheder finder ankenævnet det tilstrækkeligt godtgjort, at de fem kontrolafgifter blev udstedt til klageren, som rejste.

Samtlige fem kontrolafgifter blev udstedt på baggrund af manglende forevisning af rejsehjemmel. Kontrolafgifterne blev dermed pålagt med rette.

Klageren har hverken over for Movia eller over for ankenævnet redegjort for eller dokumenteret, hvor han befandt sig på kontroltidspunkterne.

Dette indebærer samtidigt, at det må lægges til grund, dels at klageren modtog kontrolafgifterne, som han ikke gjorde indsigelse mod, ligesom han ikke inden for betalingsfristerne reagerede på de rykkerskrivelser, der blev sendt til hans E-boks.

Klageren regnede med, at han ikke behøvede at reagere på rykkerskrivelserne, fordi han i sager med DSB havde rettet henvendelse til politiet. Men det er ankenævnets opfattelse, at klageren ikke var berettiget til at antage dette i sager med Movia, som han modtog i sin eboks.

Herefter var Movia berettiget til efter lov om renter § 9 b at sende rykkerbreve med rykkergebyrer på 100 kr. til klageren.

Det blev i rykkerskrivelserne oplyst, at inddrivelsen ville overgå til Gældsstyrelsen ved manglende betaling.

Bortkomsten af klagerens blå sygesikringskort kan under disse omstændigheder ikke føre til, at kontrolafgifterne og rykkergebyrerne skal annulleres, og det kan derfor ikke tillægges betydning, om klagerens sag er blevet tildelt et journalnummer hos politiet eller ej.

Som følge af det anførte har der ikke foreligget sådanne særlige omstændigheder, at kontrolafgifterne skal frafaldes.

Hvis klageren indsender behørig dokumentation for, at han opholdt sig andre steder på kontroltidspunkterne, vil ankenævnet beslutte, om sagen skal genoptages.

RETSGRUNDLAG:

Af § 14 stk. 1 i lov om ændring af lov om trafikkselskaber og jernbaneloven, fremgår trafikvirksomhedernes adgang til at opkræve kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig rejsehjemmel (billetter og kort).

I de fælles landsdækkende rejseregler, som trafikvirksomhederne har vedtaget, præciseres hjemmelen til at udstede en kontrolafgift.

Det anføres således bl.a., at passagerer, der ikke på forlangende viser gyldig rejsehjemmel, herunder er korrekt checket ind på rejsekort til deres rejse, skal betale en kontrolafgift på 750 kr. for voksne.

Uddrag af Højesteretsdom U2010.1027H om sikring af bevis:

Højesterets begrundelse og resultat

Den Europæiske Menneskerettighedskommission har ved afgørelse af 14. september 1998 i sagen Flemming Petersen mod Danmark udtalt, at en sag om parkeringsafgift til det offentlige indebærer stillingtagen til en »anklage for en forbrydelse« (»criminal charge«), således som dette udtryk er anvendt i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det følger heraf, at retten ved behandlingen af en sådan sag skal iagttage de retssikkerhedsgarantier, der i medfør af artikel 6 gælder for tiltalte i straffesager. Dette er ikke til hinder for, at en sag om parkeringsafgift til det offentlige behandles i den civile retsplejes former, men indebærer bl.a., at de beviskrav, der gælder i straffesager, jf. herved reglen om uskyldsformodning i artikel 6, stk. 2, finder anvendelse. Det indebærer endvidere, at reglen i retsplejelovens § 863 om, at en tiltalt ikke har pligt til at afgive forklaring, også finder anvendelse.

1034

Af de grunde, der er anført af fogedretten, finder Højesteret, at Parkering København, som må antages at have haft mulighed for at sikre

sig bevis ved fotografering, ikke har godtgjort, at invalideskiltet ikke var anbragt synligt i forruden.

Herefter - og da der ikke er grundlag for at tage kommunens subsidiære påstande til følge - stadfæster Højesteret fogedrettens kendelse.

PARTERNES ARGUMENTER OVER FOR ANKENÆVNET:

Klageren anfører følgende:

”Det drejer sig om at jeg har modtaget en masse bøder som ikke er mig, det var for et par år siden. Jeg har siden da, klaget frem og tilbage imellem Movia og DSB og indsendt dokumenter i så lang tid og beviser på at mit personkort var væk, og hvor danske bank -Ballerup indleverede det til min adresse. Men sagen er så at jeg har troet at hele den her sag var blevet afvist eller annulleret efter jeg intet hørte. Men derefter sender ”Intrum Justitia” nogle breve og jeg forklarer så hele situation til dem, og får af vide at jeg skal politianmelde det, det gjorde jeg så også 2 gange endda, også var det noget med et journalnr som ikke fremstod osv. Hele den her situation har været forvirring, sagen har været i blandt så mange forskellige medarbejdere at jeg ikke længere kan finde rundt i det. Det hele startede for lang tid siden og jeg kan stadig ikke forstå hvordan alt det her hænger sammen. Movia påstår at jeg ikke reagere på kontrolafgifterne hvilket overhovedet ikke passer.

Jeg kunne godt tænke mig at i kigger på sagen og bedømmer den for begge synsvinkler. Jeg føler at Movia har prøvet at ignorere alt jeg har indsendt og at de prøver at dække/ignorere sagen så der bliver ved med at komme rykkere på. Jeg vil gerne komme frem til en fair enighed da jeg overhovedet ikke kan forstå at det har taget 2-3 år bare for at få det her løst. Jeg håber selvfølgelig at Movia lærer af deres fejl/misforståelser, samt at de skal være lidt mere hjælpsomme.

Jeg fandt det her under min mail og jeg er i tvivl om det hjælper sagen. [sms til og fra politiet gengivet ovenfor] Men det er er bevis på at jeg aldrig har modtaget journalnummeret, og Movia påstår at jeg ikke har reageret på noget som helst hvilket jeg synes er helt latterligt. Der er mangel på information og der er gået flere år og sagen er stadig ikke afsluttet. Gældstyrelsen har allerede hævet min trakprocent op til 39% skat, selvom sagen er i bero, og jeg kontaktede dem. Det er virkelig ufatteligt at der er så mange mennesker der er inddraget i den sag. Jeg kan ikke gøre for at politiet ikke har givet mig journalnummer for sagen, i burde kontakte dem eller høre jer ad. Jeg har gjort hver evig eneste ting Movia/DSB/gældstyrelsen har bedt mig om. De får det til at se ud som om det er min egen skyld. Jeg er nået til det punkt hvor jeg er så stresset at jeg anderkender den 3 kontrolafgift selvom jeg er i tvivl om det var mig. De 2 første fra 2016 er mig.”

Indklagede anfører følgende:

”

Movia fastholder, at kontrolafgifterne er udstedt med rette, idet klager har kørt med Movias bus uden en gyldig billet på tidspunktet for kontrolafgifternes udstedelse. Det er derfor korrekt at der er udstedt en kontrolafgift. Det er således klagers eget ansvar at sikre sig gyldig rejsehjemmel fra rejsens start, idet Movias billetsystem er baseret på selvbetjening. Kunder, der ikke på forlangende viser gyldig rejsehjemmel, herunder er korrekt checket ind på rejsekort til deres rejse, skal betale en kontrolafgift.

Movias kontrollører tager hensyn til bagage, barnevogne o.l. i kontrolsituationen. Movia finder ikke, at der i disse tilfælde ses at være tale om særlige omstændigheder, der forklarer eller retfærdiggør, at klager ikke kan fremvise gyldig rejsehjemmel på forlangende.

Klager er blevet oplyst om, at skyldige beløb overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen og kan ske ved modregning i for eksempel overskydende skat, lønindeholdelse eller dagpenge.

Bilag 13

Sagerne er efter Movias opfattelse behandlet i overensstemmelse med lov om trafikkselskaber, rejseregler for DSB, Metro og Movia, som var gældende på tidspunktet for kontrolafgifternes udstedelse.

Der ikke bliver fremvist et sundhedskort i kontrolsituationerne, som kunden oplyser at have mistet, men derimod et bankkort, samt stillet kontrolspørgsmål baseret på oplysninger fra CPR-registret, som bliver besvaret bekræftende.

Klager ikke reagerer på de udstedte kontrolafgifter eller fremsendte fakturaer og rykkere. Movia finder ikke, at klager har gjort det fornødne for at sikre sig mod overdragelse af ubetalte kontrolafgifter til Gældsstyrelsen.

At Linjerne 5C, 300S og 350S alle kører til/fra Herlev, hvor klager har adresse. Linjerne 40E og 119 kører begge i zone 066. Klager har gjort indsigelse til og betalt kontrolafgift 400781 udstedt i linje 119.

At Klager ikke fremsender de ubedte oplysninger.

Når der bliver udstedt en kontrolafgift har vi ingen grund til at tro, at der er tale om andet end en beklagelig fejltagelse, men omvendt har Movia ingen mulighed for at vurdere hvorvidt den manglende rejsehjemmel skyldes netop en fejltagelse, forsøg på bevidst snyd, misforståelser, forglemmelser eller andet. Derfor forholder vi os ikke til det. En kontrolafgift ikke betinget af, om man bevidst har forsøgt at unddrage sig betaling eller om der er tale om fejl eller misforståelser, men om man kan vise gyldig billet i kontrolsituationen.

Movia henviser til de fælles rejseregler for DSB, Metro og Movia gyldig fra 08. august 2016:

2.2 Køb af rejsehjemmel

Kunden skal være i besiddelse af gyldig rejsehjemmel inden rejsen påbegyndes.

2.6 Kontrolafgift

Kunder, der ikke på forlangende viser gyldig rejsehjemmel, herunder korrekt ind-checkedt rejsekort til deres rejse, skal betale en kontrolafgift.

Det er Movias opfattelse, at klager må bære risikoen for at få en kontrolafgift eftersom klager stiger på bussen velvidende, at han ikke har gyldig rejsehjemmel og fastholder kontrolafgifterne samt overdragelsen af ubetalte kontrolafgifter til Gældsstyrelsen.

”

På ankenævnets vegne

Tine Vuust
Nævnensformand